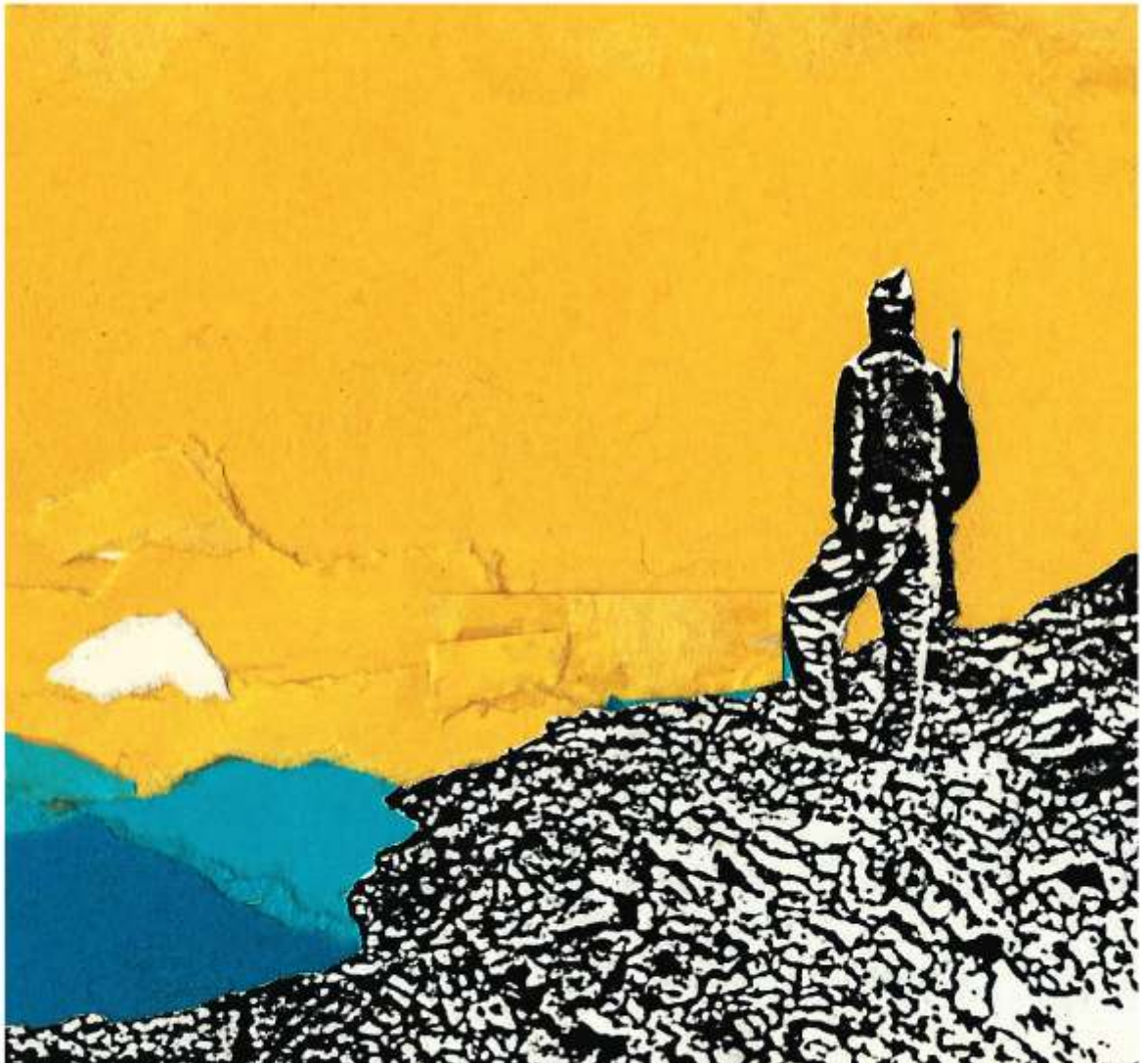

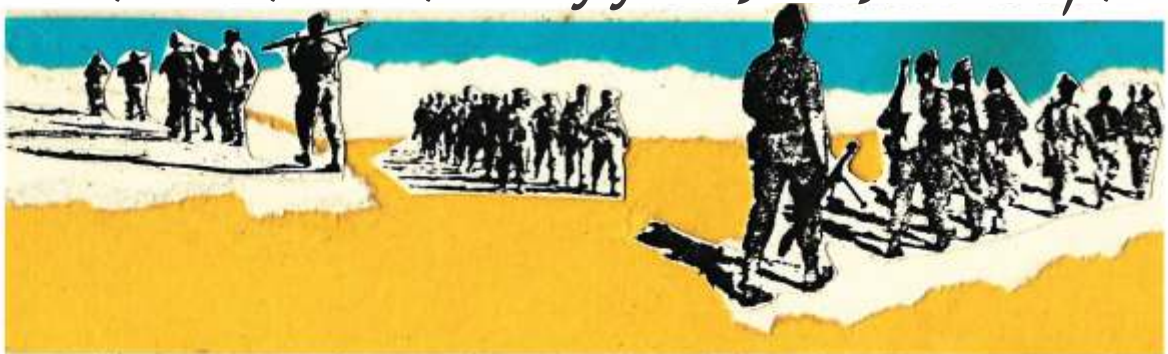
המסע העצום

נורית פלג

יום שלישי, 12 ביוני 1952
מוצא הרי אבזוק.

יום קשה צוב יותר מאתמוצ. אנתנו הואכים והואכים והואכים.

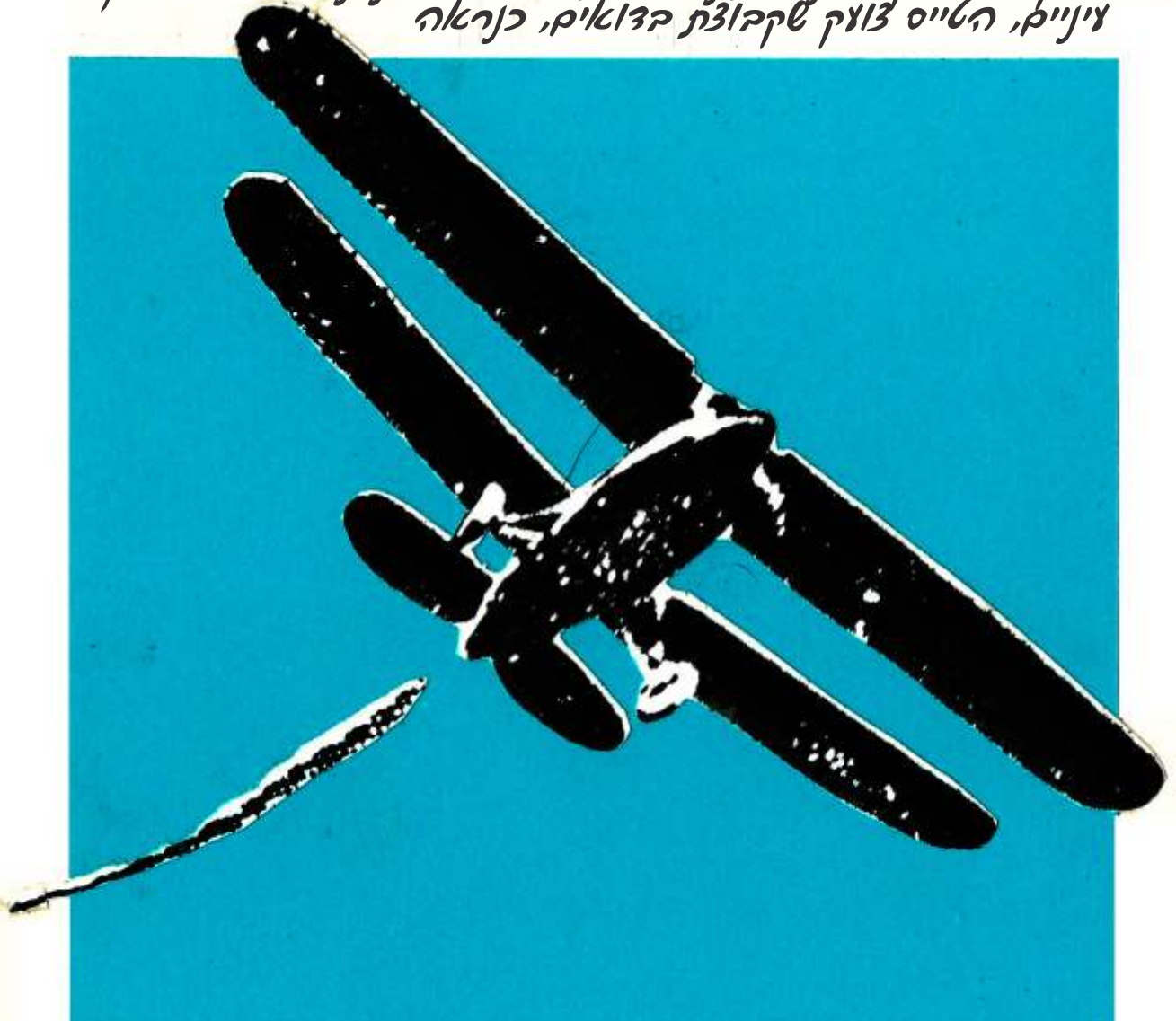

הצניימ חצי סלורות. אינני מרגיש צוב את כפות רגליי.

לקראת הצהריים מטוס הצואר מגיח לפתע.

במקום לזרוק אלינו ציטונים ומכתבים, זהם אנחנו מחכים בכליון
ציניים, הטויס צועק שקבוצת בדואים, כנראה

מברחים, מתקדמים לעברנו, ואילו הוא חייב להסתפק כדי שלא יירו

בו. הוא לא מסיים את דבריו והחבורה מתקיפה אותנו...

BANÇ BANÇ

הקרב קצר. כנגד מכונת היריה שאנו אין להם סיכוי. נצחון קאן.

אחר הצהריים חוצה משפחה בדואית את הגבול.

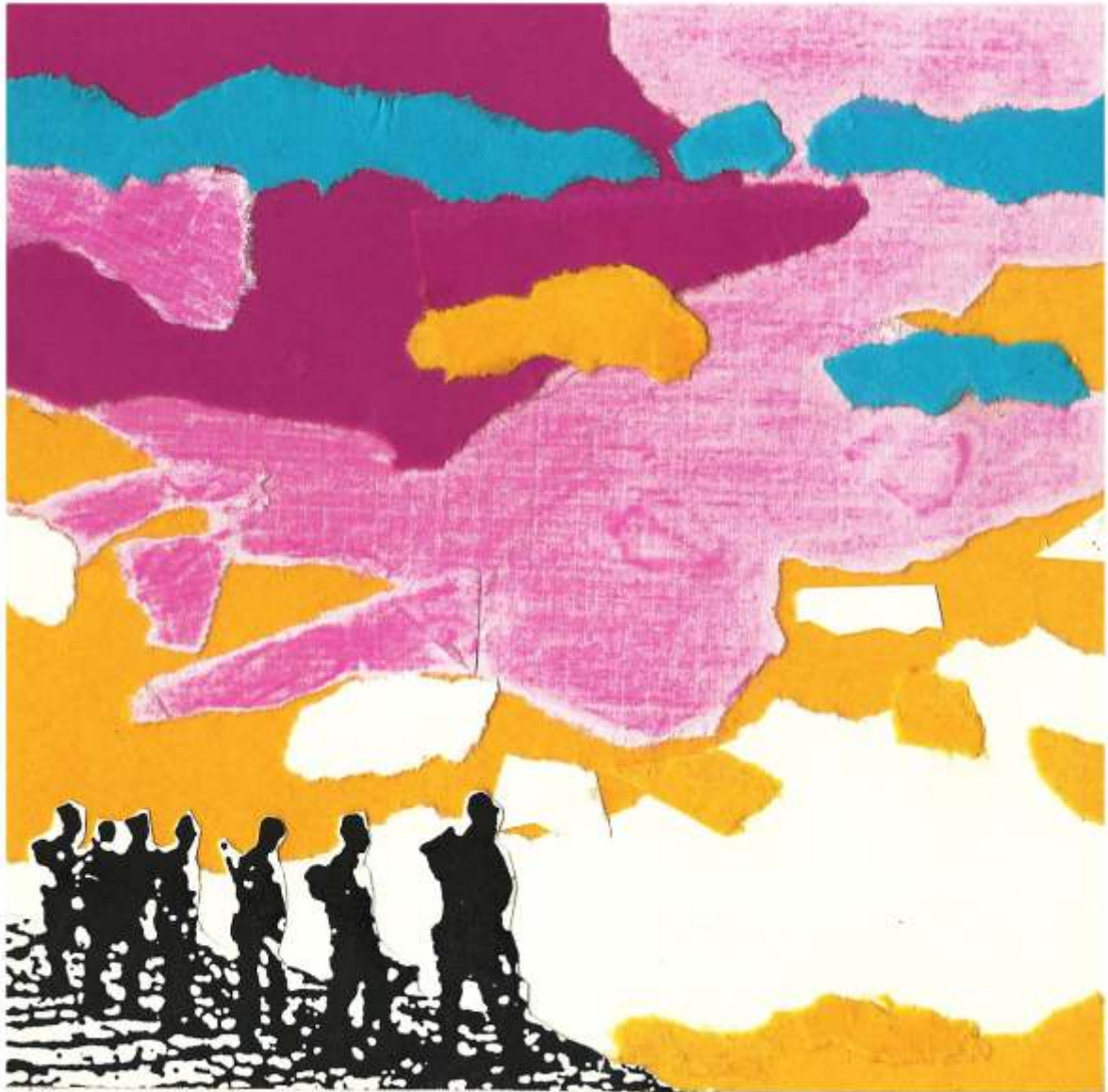
ראש המשפחה מספר שהוא מחפש מרעה חדש לצאנו.

אנחנו מסבירים לו שזה לא אפשרי יותר, אבל הוא מתעקש.

כמה יריות באוויר משכנעות אותו לעזוב מרעה במקום אחר.

בצדק, מסקיב אמדורה, אני נלכר בפניו המופתעות של הקבואי.
הוא חוצה את המדבר, כפי שצשה פלמיים כה רבות בצדק,
ופתאום הוא נחסק על ידי גבול קאתי
נראה שמצואם לא היה שם קודם.

אפתו, אראשונה במסע שלנו, הרגשתי ציף.

אאקי, 1926-2013